

praví svatý Augustýn, že ďábel nyní jest jako pes na řetěze přivázaný, který sice štěká, ale však kousati nemůže, leč by někdo svývolně k němu přistoupil.

Ó slavný a udatný vítěziteli Kriste Ježíši, natisícůvkrát tobě děkuji, žes nepřátele naše tak mocně přemohl a jim jejich moc docela odňal, neb kdyby až posavád takové tyranství provázeti směli, jako před tvým umučením prováděli, ó Bože, kdož by před níma obstal? Neb jestliže nyní tak silně svázání, však tak snadno nás do hříchů uvádí, co by se pak nedálo, kdyby rozvázání byli? Ó můj nejdobrotivější Vykupiteli, ostříhej mě od jejich síly a moci, neb dobře znáš, jak slabě já jim odporovati mohu. Když sobě připomínám, kolikráte oni k hříchu mne přivedli, slušně mám se jich co obávati a tvé milosrdenství na pomoc sobě žádati. Ó Bože, jakž by se se mnou dálo, kdybych v nějakým těžkým hříchu bez pokání umřel a jim do rukouch se dostal? Zajisté do tak veliké bídy bych se uvrhl, že ji žádný člověk svým rozumem postůhnouti nemůže. Říkávají lidé a jest též samá pravda, že kdyby člověk jednoho ďábla v své postavě viděl, že by pro veliký strach ihned umřítí musil.⁽⁴⁾ I což pak to bude, když někdo v horoucím pekle mezi tolika ohavnými obludami a příšerami navěky bydleti a jejich hroznými zubami a pazourami trhan bez přestání býti musí? Ó Kriste Ježíši, skrze tvou smrt a tvé hořké umučení tebe prosím, rač mne opatrovati od lítého ďábla nyní i v hodinu smrti mé. Amen.

Potom též Pán Ježíš všem zatraceným dušem ukázal všechny jejich hříchy a nepravosti, kterých se v jejich živobyті dopustily, řka: Ó vy zlořečené duše, jenž ste svývolně přikázání mé přestoupily a tolik hříchův a nepravostí se dopustily, vidíte, jak snadno byly byste mohly skrze mne k spasení přijíti, jen kdybyste byly chtěly. Nyní pak navěky mé božské tváře zbavené budete a v horkým plamenu se pecti musíte. Ó, jak hrozné ty slova těm ubohým dušem se býti zdály, jak přehrozně sou řvaly a nařikaly, ach, jaké žalosti nabyly, když uslyšely, že navěky toho hrozného trápení zproštění nebudou a že navěky s těmi ukrutnými a ohavnými ďábly přebývati musí!

Když to vše Pán a Spasitel náš vykonal a jak ďábly, tak i zatracené duše náležitě potrestal, zase se všemi svatými otci do předpekli se navrátil a tam až do vzkříšení pozůstal. Pročež přicházíme nyní k zavírce jeho umučení a nic nám nepozůstává, než abychme jej Bohu Otcí obětovali, tak aby naše práce nám užitečná byla. Protož tuto následující modlitbu s pobožností říkej:

Modlitba k zavírce umučení Pána Ježíše Krista

Ó nejdobrotivější Pane Ježíši Kriste, který si z veliké lítosti někdy řekl: Lítost mám nad zástupem, neb již tři dni trvají se mnou a nemají, co by jedli, a lačné je od sebe pryč rozpustiti nechci. Ejhle, já netoliko po tři dni, ale přes celý čas tvého umučení při tobě sem zůstal, nýbrž od tvého čtyrydctidenního postu až do tvého pohřbu tebe sem se přidržel a s žalostivým srdcem sobě rozjímal, jak s tebou se dálo a jak bídný konec života tvého si vzal. I ty tehdy nade mnou se smiluješ a lač-